

CONSTANTIN ALEXIA-FLORENTINA

ȘCOALA DE PROVENIENȚĂ: ȘCOALA GIMNAZIALĂ RACIU

PROFESOR COORDONATOR: ZANFIR-NEDELCU ALINA

Primăvara sufletului

Când mugurii încep să cânte,
În suflet dorurile nu-s chiar frânte.

Se-ntorc luminile din cer,
Speranțele din nou se cern.

Căci primăvara a venit,
Nu mă mai simt iar obosit,
Parcă am și întinerit
De când lumea a sclipit.

Și tot ce-a fost și ce mai vine,
Păstrez un fir de dor în mine,
Căci primăvara, cea mai vie,
E cea din suflet...pe vecie!

Toamna

O frunză plânge-n vânt ușor,
Purtată lin pe drum, în zbor,
Copacii goi își spun povestea,
Și vântul le îngână zestrea.

Dar frunza, știe, n-are teamă,
Căci toamna-i doar un prag de seamă
Și din pământul lăncezit,
Va naște iar un verde vis!

Și frunza se va descreți,
Acolo unde se va nimeri,
Căci timpul neiertător,
I-a tăiat linul zbor.

Vis de copil

În lumea mea cu stele mii,
Mă joc cu vise argintii,
Și-n ochii mei s-aprind culori,
Un curcubeu de visători.

Alerg prin raze de lumină,
Mă simt cu inima plină,
Căci mâine dacă voi zbura,
E pentru că știu...pot visa!

Visez la jucării, la flori,
La zâne și la culori,
La minunate călătorii
Din vise, până-n zori de zi.

Inimă de foc

Port în mine un dor aprins,

O flacără de nestins.

Orice furtună ar-apărea,

N-ar arde dragostea.

E vis, e drum, e răsărit,

E tot ce sunt și-am devenit.

Focul meu nu se va face scrum,

Va arde veșnic, pe-al meu drum!

Luna și marea

Luna își scaldă chipul blând,
În a mării undă-albastră,
Valurile își șoptesc, iubirea,
Dar nu se-ntâlnesc.

Ea veghează de departe,
Mare-i cântă arii deșarte,
Într-un dans, fără sfârșit,
În cer și-n mare oglindit.

O poveste de iubire,
Pe-o distanță uriașă
Cu sentimente pure, pure,
Între apă și o crăiasă.

Ea nu va muri vreodată,
Că se îmbină așa frumos,
În al mării glas duios
În a vieții matcă, matcă.